Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25958
Copyright: Admont, Benediktinerstift

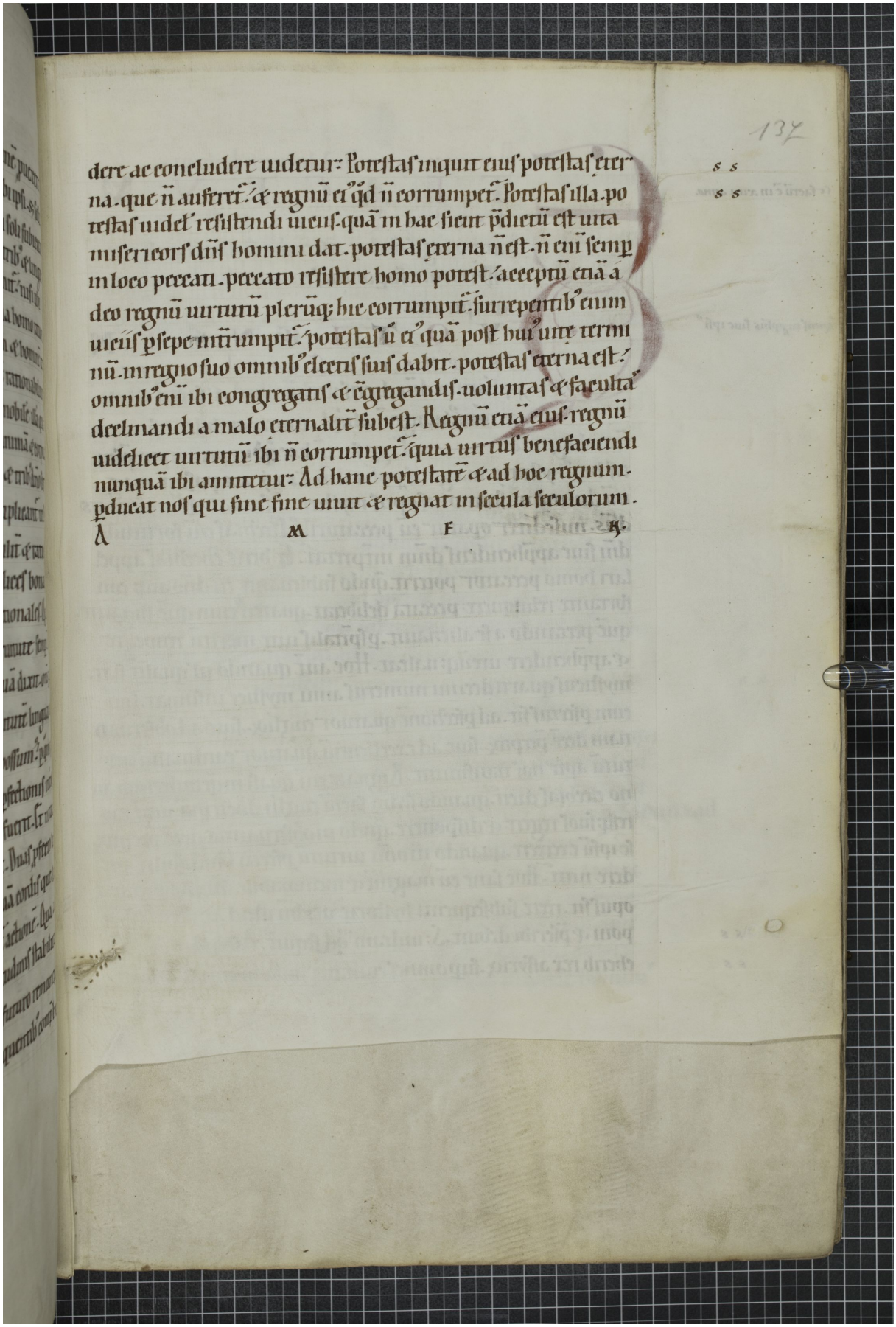

137

dere ac concludere uidetur: Potestas inquit eius potestas eterna. que ñ auferet. & regnũ ei qd ñ corrumpet. Potestas illa. potestas uidet resistendi uicius. quã in hac sicut pdictũ est uita miserieors dñs hominꝶ dat. potestas eterna ñ est. ñ enim semp in loco peccati. peccato resistere homo potest. accepto enã a deo regnũ uirtutũ plerũq; hic corrumpit. surrepentib enim uicius psepe mitrumpit. potestas ũ ei quã post hui uite termi nũ. in regno suo omnib electis suis dabit. potestas eterna est. omnib enim ibi congregatis & egregandis. uoluntas & facultas declinandi a malo eternaliter subest. Regnũ enã eius. regnũ uidelicet uirtutũ ibi ñ corrumpet. quia uirtus benefaciendi nunquã ibi amittetur: Ad hanc potestatem & ad hoc regnum. pducat nos qui sine fine uiuit & regnat in secula seculorum.

A M F H.